

Hasret Nasıl Anlatılır ki Hasreti Çekmeyen Birisine

— kul mehmet · 09 Eylül 2024



Hasret Nasıl Anlatılır Ki Hasreti Çekmeyen Birisine?

Hasret nasıl anlatılır ki hasreti çekmeyen birisine? Anlatsan da anlamaz, burun kıvrır! Kıvırsın, biz anlayana bu hasret iline düşeni yazalım. Düşenler bilir ve anlar.

Yağmur hızlanmıştı ve genç kadın, içindeki hasret acısının ağırlığıyla artık güçlüğüle yürüyebiliyordu, gri kaldırım taşlarına basarak. Grinin her tonuna gömülüyordu adımları.

Karanlık bulutlar çökerken üzerine, özlem ağırlığıyla doluyordu her nefesi, bin ahla dışarıya verirken. Bu hüznün içinde kaybolmak istemiyorum, onu anarken, düşünürken. Yağmurdan kaçacak yerim kalmadı, anıların kucağına düşmekten gayri diye düşüncelerin içinde yürümeye devam etti. Yağmur hızlanmıştı ve sokaklarda yalnız kalmıştı yine. Grinin her tonu etrafımı sarmış, adeta onu yutuyordu. Adımlarım ağırlaşmış, taşların üzerinde sürünerek ilerler olmuştu. Aklından bir türlü çıkmıyordu. Gözlerinin önünden gidip gelen o tanıdık sıcaklık, o huzurlu soluk, bir türlü geri dönmüyordu. Seni her sokak başında arıyordu, ama her yerde yalnızlık ve karanlık onu karşılıyordu.

Yağmur çaresiydi sanki yüreğindeki ateşi söndürürken. Yüzüne vuran her damla, içindeki özlemini parçalarını taşıyor gibiydi yüreğine. Belki de bu yağmur, gözlerinin süzülen yaşlarıydı. Tek tesellim, en azından ıslanarak hissedebiliyor olmam, bir nebze olsun dışa vurabilmeyi aşkıma kim bilebilir ki, diye düşündü. Daha ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu. Adım adım ilerlerken, ümidimi yitirmeye

başlıyordu. Onun olmadığı bu karanlık, kasvetli sokaklar, onu yutup bitirecekti sanki. Ama yine de umutsuzluğa kapılmıyordu. Sana kavuşmak için, onu bulmak için yoluma devam edeceğim.

Şimdi umudunu hiç kaybetmemişti. Yıllar önce sevdiğinin izini sürmek için çıktığı bu karanlık sokakta, sanki her adımda ona biraz daha yaklaşıyordu. Yüreğindeki özlem gitgide kabarmaya başladı. Acaba o da onu düşünüyor muydu? İçini tarifsiz bir duygu kapladı. Yüzündeki o tanıdık çizgiler hâlâ aynı mıydı?

Yıllar boyu, Serkan'ın hayalini kurmuş, onun izini aramıştı. Ama ne zaman bir iz bulmaya çalışsa, her seferinde hayal kırıklığına uğruyordu. Evine kapanıp, geçmişin o mutlu anılarını tek tek hatırlamaya çalışarak unutmamaya devam ediyordu. Serkan'ın sıcak bakışları, neşeli gülüşleri, birlikte geçirdikleri anlar hep aklındaydı, anıların koridorunda gezinir, toz tutmuş anıların tozunu silerek canlı tutmanın heyecanıyla her an onu hayal ederek, hatıraların koridorunda gezerdi. Ama ne zaman uykuya dalsaydı, rüyalarında yine onun yokluğuyla yüzleşirdi. Bazen saatlerce pencerenin kenarında oturur, yağmurlu sokaklara bakardı, geleceğinin hayaliyle gülümseyerek saatlerce oturur kalırdı. Acaba o da onu düşünüyor muydu? Bu aklıdan hiç çıkmıyordu. Neredeydi? Yoksa onu tamamen unutmuş muydu? İşte tam o anlarda, yüreğindeki özlem dayanılmaz hale gelirdi, yakar kül eder değil kul ederdi, yaklaşırdı Rabbine kavuşa ümidi için dualar ederdi. Hıçkırıklarla ağlamaya başlar, kendini kaybederdi. Lakin Narin, asla ümidini yitirmemişti. Serkan'ı bulacak, ona kavuşacaktı. Buna inanıyordu. İşte bu güç, onu ayakta tutan tek şeydi. Yıllar geçse de, Serkan'a olan aşkı hiç azalmamıştı... Umut sabırla azalır mıydı? Çoğalırdı elbet...

Serkan da yıllar boyunca Narin'i düşünmekten kendini alamamıştı. Ayrılık kararının ardından, yaşadığı vicdan azabı onu sürekli rahatsız ediyordu. Narin'in gülümsemesi, onunla geçirdiği mutlu anlar hep aklındaydı. Ama o zamanlar, belki de ilişkilerinin geleceği konusunda henüz hazır değildi. Şimdi ise, o kadar yıl geçmesine rağmen, Narin'i hala aynı şefkatle seviyordu. Ayrılığın acısı kalbinde tazeliğini korumuştur. Geceleri uykusu kaçır, onun nerede olduğunu, acaba onu hala sevip sevmediğini düşünürdü. Yalnız kaldığı anlarda, Narin'e duyduğu özlemi dindirmek için eski fotoğraflarına bakardı saatlerce. Bazen, yağmurlu akşamlarda, Narin'in onun peşinden geleceğini hayal eder, hatta adımlarının sesini duyar gibi olurdu. Ama ne zaman etrafına baksaydı, yine yalnız kaldığını görürdü.

İşte tam o anda, ışığın altında, tanıdık bir silüet belirdi. Serkan şaşkınlıkla baktı. Gözlerine inanamıyordu. "Narin!" diye fısıldadı. Yüreği heyecanla çarpmaya başlamıştı. Onun gerçekten geldiğine inanamıyordu. Adımlarını hızlandırıp, ona doğru yürümeye başladı. Kavuşmanın, hasretin sona erişinin o sonsuz mutluluğunu yaşıyordu şimdi... Serkan, adımlarını hızlandırırken, yüreğindeki heyecan ve mutluluk her adımıyla birlikte artıyordu. Yıllar sonra, Narin'i nihayet bulmuştu. Özleminin, hasretinin son bulacağı anın geldiğine inanamıyordu. Sanki ayakları yerden kesilmiş gibiydi. Hızla ilerlerken, her şey etrafında bulanıklaşıyor, tek net gördüğü şey Narin'in güzeller güzeli yüzüydü. Gözlerindeki o tanıdık ışıltı, yüzündeki o sevgi dolu ifade, Serkan'ın kalbini daha da hızlandırıyordu. Artık aralarındaki mesafe gitgide azalıyordu. Serkan, Narin'in bakışlarına kilitlenmişti. Onun da kendisine doğru geldiğini görünce,

gölümsemesi genişledi. Yıllar sonra ilk kez, Narin'in o sıcak, samimi gülüşünü tekrar görüyordu. Nihayet, aralarındaki son adımları da geçtiler ve birbirlerine kavuştular. Serkan, Narin'i sıkıca kollarına aldı, onu kendine çekti. Yüzündeki mutlu ifade tarif edilemezdi. Özlemle, hasretle dolu yılların acısı, yerini sonsuz bir sevinç duygusuna bırakmıştı. Narin'in yumuşak, sevgi dolu dokunuşları, onun gerçekten orada olduğuna kanıt gibiydi. İkisi de birbirlerine sarılmış, gözyaşlarına boğulmuşlardı. Kaybettikleri zamanın acısı, şimdi kavuşmanın verdiği mutlulukla silinip gidiyordu. Artık hiçbir şey onları ayıramazdı. Sonsuza dek birlikte olacaklardı.

Aşkın bazen kavuşma, bazen ayrılık, bazen hasret olduğu gerçeğini örnekleyen bu öyküde, sabrın ve umudun aşkı nasıl beslediği ve güçlendirdiği anlatmaya çalıştım. Sevenlerin yeniden bir araya gelişi, aşkın her zorluğa rağmen ayakta dimdik kalına bileneğini göstermektedir. Aşkın, âşıklara imtihanıyla bazen kavuşma bazen de gözyaşı içinde hasret ilinde yaşaması âşıkların sınanmasıydı. Bu aşkın sevenlere imtihanıydı, hemen vazgeçecekler mi yoksa hala hasret ilinde sevecekler miydi? Tabi ki âşık aşk yanında olunca sevmeye devam edecekti, öykümüzdeki gibi sabırla aramayla vesselam.

Mehmet Aluç